

peljali v avtomobilu in je bila precej časa zabrisana za njimi vsaka sled. Umor Šleglov ni ostal osamljen, ampak je dobro organizirana družba izvedla še več drugih krvavih činov in nasilij. Slednjič je izsledila oblast vse krivce in se je vršila zadnje dni v Zagrebu dolgotrajna obravnava, koje zaključek je tale: Glavna obtoženca Marko Hranilović in Matija Soldin sta bila obsojena na smrt in na 20 let ječe. Hranilović je bil obsojen na smrt, ker je sodeloval pri umoru direktorja zagrebških »Novosti« Šlegla, pri atentatu na vojašnico in ker je umoril detektiva Trenskega. Vrh tega je sodeloval z različnimi osebami iz inozemstva, ki so pripravljale atentate in nasilni prevrat v naši državi. Proti Soldinu je bila izrečena skrajna kazen iz istih razlogov. Smrtna kazen bo izvršena z obešenjem. Prvi bo obešen Soldin, drugi Hranilović. Po 20 let ječe sta dobila obtoženca Anton Herceg in Stjepan Javor, ker sta bila v stikih z osebami v inozemstvu, ki so pripravljale nasilni prevrat in sodelovala pri atentatih. Na 18 let ječe je bil obsojen Dragotin Križnjak, na 15 let ječe pa Stjepan Horvatek in Pavao Glad, vsi trije zaradi istih dejanj. Marija Hranilović je pomagala bratu in je bila zato obsojena na poldrugo leto ječe. Bil obsojen Milan Siladi, na 5 let ječe Antun Vezmarović, ker sta pripravila eksplozivne snovi za atentat na prehod preko železnice pri Veliki Gorici. Kmetje Luka Markolin 3 leta, Stjepan Markulin poldrugo leto, Peter Markolin 2 leti, so bili obsojeni, ker so pomagali Pospišilu in Babiču k begu in ker so jih pri tem skrivali pred oblastim. Na poldrugo leto so bili obsojeni: Mile Starčević, Mijo Bzik ter Gabrijel in Janko Kruhac, ker so delili orožje. Obtoženci Stjepan Kopčinovič, Stjepan Novačić, Luka Čardašič, Josip Knoblenar in novinar Cvetko Štahan so bili oproščeni. Vsem obsojencem se všteje preiskovalni zapor, pač pa jim niso priznane ostale olajšave.

Sprejem dijakov v zavod Martinišče v M. Soboti. Ta zavod je namenjen pred vsem za dijake iz Slovenske krajine, ki obiskujejo realno gimnazijo v Murski Soboti, a sprejemajo se tudi dijaki iz drugih krajev pod zelo ugodnimi in nizkimi plačilnimi pogoji, tako da je omogočeno študiranje tudi revnejšim dijakom, da so le nadarjeni in lepega vedenja. Dijaki imajo v zavodu vso oskrbo, zadostno hrano, potrebno nadzorstvo in versko vzgojo po navodilih bl. Iv. Boska. Za nadaljnje informacije in sprejemne pogoje se je obrniti na: Vodstvo salezijanskega doma Martinišče, Murska Sobota.

Bojevnike soške fronte bo zanimala vest, da je umrl 4. julija italijanski vojvoda Emanuel Aosta. Pokojni je dosegel starost 62 let in je bil med svetovno vojno poveljnik III. italijanske armade, ki je koj v začetku vojne skušala prodirati proti Gorici.

V skoro osmih dneh okoli sveta. Dne 2. julija zvečer sta končala ameriška letalca Post in Gatty polet okoli sveta in prispela srečno na njujorskem letališču, kjer sta bila sprejeta z nepopisnim navdušenjem od oblasti in ljudskih množic. Za polet okoli sveta sta rabila 8 dni, 15 ur in 50 minut. Letalo je bilo tudi na ciliu v Niuiorku v brez-

hibnem stanju. Letalca sta seve večkrat pristala med vožnjo in sta bila z zamudo pristankov na potu okoli sveta 10 dni, zrakoplov »Zeppelin« je rabil 19 dni.

Nemški morilec Kürten obglavljen. Dne 2. julija je bila v Kölnu na Nemškem izvršena smrtna obsodba nad Kürtenom, düsseldorfskim morilcem, ki je bil obsojen na smrt radi devetih več nego živinskih umorov in sedmih poskusov umora. Kürten se je pred obglavljenjem spovedal ter prejel sv. obhajilo. V Nemčiji je bilo izvršenih od leta 1919 do 1928 — 47 smrtnih obsodb. Od leta 1928 do letos je Kürten prvi, ki je bil v tej dobi usmrčen, ker se potegujejo v Nemčiji za odpravo smrtne kazni.

Kar gospodinja sama skuha, bolje tekne! Če gospodinja sama pere, bo ravnala s perilom vedno bolj oprezno, kakor perica! Zato je treba pericam vedno ponavljati, da samo Zlatorog milo perilo varuje!

Dr. Josip Furlan, specialist za ušesno, vratno in nosne bolezni v Mariboru, Vrazova ulica 2, ordinira od 1. julija dalje od 10. do 12. in od 14. do 15. ure. 1027

Gospa, vprašajte svoje prijateljice, pa Vam bodo povedale, da je pravo terpeninovo milo **Gazela** edinstveno sredstvo za pranje. Poskusite ga tudi Vi!

Zopet došlo novo blago po nepričakovano nizkih cenah. Oglejte si pred nakupom v **Trpinovem Bazarju, Maribor, Vetrinjska 15.** 376

*

V senci „bele hiše“.

Bela hiša v glavnem mestu Zedinjenih ameriških držav v Washingtonu se imenuje stanovanje predsednika. Ta palača je v gotovem smislu duša Združenih držav. Predsedniki pridejo in odidejo, bela hiša pa ostane in z njo tudi na njo vezani in podedovani običaji. Bela hiša tvori pojem za ameriško ljudsko čutenje.

Bela hiša, pozidana v času, ko je bil Washington mnogo manjši nego je danes, stoji nekako na sredini mesta. Obdana je od lepih vrtov, od hiš in trgovin, čeravno se gleda nato, da se ne naselijo v bližini podjetja, ki bi povzročala preveč trušča. Med temi je tudi nekaj takih, ki živijo izključno le od bele hiše.

Pred vhodom v belo hišo je majhen lokal, v katerem životarijo nekateri snažilci čevljev. Posestnik je neki Williamson, ki se ponaša z naslovom »snažilec predsednikovih čevljev«. Čeravno mu je predsednikova obutev čisto tuja, usno izročilo skrbi za to, da si pusti osnažiti pri Williamsonu vsakdo čevlje, ako je povabljen k predsedniku. Bodisi da so čevlji posetnika čisti ko luč, vsakokrat je najti na njih kak prašek, ki da Williamsonu delo in zaslužek.

Življenska možnost drugega moža je ravnotako navezana na belo hišo. To je g. Filger, ki trguje s steklom. Rokavice so navadno oni predmet, katerega se kedo najprej dotakne, potem ko je podal predsedniku Hooverju roko. Filger je oni mož, ki spravi te rokavice v spomin na predsednika pod steklo na podlago iz žameta. Filger preskrbuje tudi okvirje za lastnoročne podpise in slike, katere podarja predsednik.

Tretji v tej zvezi krog bele hiše pa je star veteran, kateremu manjka leva roka. On je čuvaj avtomobilov pred belo hišo. Njegova služba je čisto nepotrebna, ker stojijo na istem trgu trije stražniki, ki pazijo z največjo skrbjo na vse, kar se odigrava na prostoru pred belo hišo. Nobenemu lastniku avtomobila, ki se ustavi pred predsednikovo palačo, ne pride na um, da bi odrekel napitnino staremu Tomu, ko se približa vozu. Tomova napitnina je tako znatna, da bi se bil lahko davno preselil v Kalifornijo in tamkaj živel v vsej udobnosti, ako bi bil tolikanj usmiljen, da bi vsakdanji bogati vir svojih denarnih dohodkov prepustil nasledniku.

*

Še nekaj o agrarni reformi. Ponovno opozarjamo čitatelje na dobočbe zakona o agrarni reformi, ki so ga »Službene Novine« v Beogradu objavile 26. junija in ki je ta dan stopil v veljavo. Zelo važna so določila tega zakona o pravici do pašnikov in gozdov. V članku objavljamo člen 24. zakona, ki vsebuje te določbe. Gre za tiste pašnike, ki niso sposobni za drugo kmetijsko kulturo, odnosno v krajih, kjer je pomanjkanje zemljišča, ki se da obdelati, za gozdove, ki so potrebni za pašo, za preskrbo s kurivom in gradbenim lesom, in za domačo industrijo in za ostale gospodarske potrebe. Ta določba velja za področje cele Dravske banovine. V poštev pridejo samo tisti gozdovi, ki presegajo 1000 hektarjev. V smislu zakona tvorijo celoto tudi tisti gozdovi, ki so raztreseni na več področjih, pa so last iste osebe ali istih solastnikov. Za dodelitev takih gozdov pridejo v poštev kot agrarni upravičenci občine, zemljiške zajednice, imovinske občine in skupine kmetovalcev, če so tako organizirani, da ima organizacija značaj pravne osebe. To so predvsem pašniške in gozdne zadruge, pa tudi druge kmetijske zadruge. Naj bi vsi tisti, ki tukaj pridejo v poštev, pravočasno uveljavili svoje pravice, katere jim daje zakon o agrarni reformi. Občine imajo v tem oziru rešiti veliko gospodarsko in socialno nalogo. Naj torej pazijo, da se ne bo izjalovila agrarna reforma gozdov. Ne zamudite časa! Zakon predvideva za vlaganje prošnje za dodelitev gozdov rok 30 dni od dneva, ko je ta zakon stopil v veljavo. To se je zgodilo 26. junija, torej traja ta rok samo do 26. julija. Po tem roku ni mogoča nobena zahteva več.

Kako se bo vršila trgovina z žitom? Glede na izvajanje zakona o izvozu in uvozu pšenice, rži in pšenične moke se je izdalo naslednje uradno pojasnilo: Uvoz pšenice, rži in pšenične moke iz inozemstva v našo državo je izključna pravica države, ki bo to pravico vršila v danih primerih preko privilegiranega izvozniskega društva. Tranzit skozi našo državo je prost, istotako se bodo spoštovale vse obveze, prevzete z mednarodnimi pogodbami in sporazumi.

Izvoz pšenice, rži in pšenične moke se bo vršil po sklepih ministrstva za trgovino in industrijo izključno preko privilegirane izvoznice družbe in njegovih zastopnikov v Zagrebu in Skoplju, preko Kmetijskih zadrug in trgovcev izvoznikov, ki kupujejo pšenico, rž in pšenično moko na račun privilegirane izvoznice družbe. V mejah naše kraljevine je promet s pšenico, ržjo in pšenično moko svoboden in se bo vršil kot dozdaj neovirano z nakupovanjem od pridelovalcev enako s strani združenih ustanov, kakor mlinov, trgovcev itd. Istotako morejo zadružne ustanove, mlini in trgovci brez omejitev kupovati in prodajati pšenico, rž in pšenično moko. To pomeni, da more vsakdo izmed njih biti kupec, samo plačati mora določeno ceno na podlagi sklepa ministrstva trgovine in industrije v soglasju z ministrskim svetom. Cene, ki jih bo privilegirano izvoznice društvo plačalo poedinim pridelovalcem, trgovcem in zadružnim ustanovam na podlagi določene cene, in sicer Din 160.— za 100 kg, bo objavilo privilegirano izvozno društvo od časa do časa. Pri tem se bo trgovcem, mlinom in zadružnim ustanovam dopustila cena 3 Din za 100 kg nad najnižjo ceno 160 Din za trud in stroške. Pri tem morajo paziti, da dobijo pridelovalci vsaj 160 Din za 100 kg pšenice povprečne kvalitete dotičnega kraja. Cena 160 Din za 100 kg velja za pšenico povprečne kakovosti. Pšenica boljše vrste se bo plačevala razmeroma dražje. Ta cena se bo v toku leta povišala. Prva objava privilegirane izvoznice družbe bo pred 5. julijem, ko se začne ta akcija v letošnji žetvi.

Podučni tečaji in zborovanja sadjarcev in sadnih trgovcev. Društvo sadnih trgovcev v Mariboru je priredilo zadnje čase celo vrsto poučnih tečajev in istočasnih zborovanj, na katerih se je po pomoloških in trgovskih strokovnjakih razmotrival današnji položaj sadjarstva in sadnega trgovstva. V ne-

deljo dne 21. junija se je vršil zopet tečaj dopoldne pri Sv. Bolfenku na Kogu, popoldne pa v Dravskem Središču, kjer je ob nepričakovani udeležbi 160 udeležencev predaval srezki referent g. Žnidarič o umni sadjereji ter o pravilni pripravi sadja za prodajo. Spoznamo s trgovstvom so se sadjarjem priporočale za gojenje posamezne vrste sadja iz našega izbora, katere so tudi v inozemstvu priljubljene in jih svetovna trgovina zahteva in dobro plača. Po daljših stvarnih govorih načelnika društva g. Peveca in drugih in po prečitani udanostne brzojavke in resolucij, je bilo oboje zborovanje zaključeno s splošno željo navzočih, da se slični tečaji ponovijo. — V nedeljo 28. junija je priredilo imenovano društvo sadnih trgovcev na Mestinju pri Šmarju v prostorih g. Smeha enak podučni tečaj z zborovanjem, na katerem je ob lepem udeležbi poročal predsednik g. Pevec iz Ormoža o splošnem položaju v sadni trgovini in o zahtevah raznih zunanjih sadnih trgovcev ter priporočljivo govoril sadjarjem, kako se čim bolj oprijeti edine panoge, ki je plodnosna, sadjarstva sploh. Govorila sta še gg. Kostanjšek in Marš v splošno zadovoljnost in priznanje.

Letošnja premovanja plem. konjev se vrše pod običajnimi pogoji dne 30. t. m. v Sv. Lenartu v Slov. gor. za srez Maribor levi breg, dne 31. t. m. v Ptuj za sodni okraj Ptuj, dne 1. avgusta v Ormožu za sodni okraj Ormož, dne 10. avgusta v Celju za srez Celje in Šmarje pri Jelšah, dne 11. avgusta v Ljutomeru za toplokrvne konje sreza Ljutomer, dne 12. avgusta v Beltincih za srez Murska Sobota in Dolnja Lendava, dne 1. septembra v Sv. Jerneju za srez Krško in Brežice, dne 2. septembra na Igu za srez Ljubljana okolica in Liti-tija, dne 3. septembra v Kranju za srez Kranj in v Lescah za srez Radovljica.

*

Vprašanja in odgovori.

F. K. v R.

Ali sme župan ali tajnik računati živinski potni list več, kakor je bilo svoj čas objavljeno?

Ako ste v dvomu, da vam je preveč zaračunal, tedaj zahtevajte, da vam da priznanico, koliko ste plačali in se pritožite na srezko načelstvo.

J. D. V.

Sosed mi spušča iz svojega travnika vodo na treh krajih v moj gozd, kjer imam mlad zarod in si dovoli kopati celo jarek po mojem gozdu na 1 m globoko.

Odgovor:

Tega sosed ne sme, to je motenje posesti, da bi proti vaši volji kopal jarek po vašem gozdu. In ako voda teče zaradi zamašenih občinskih jarkov čez travnik v gozd, zahtevajte od občine, da jarek osnaži. Dopovejte sosedu, da je za ureditev teh spornih stvari potreben sporazum, tožbe so drage!

L. Z. v E.

Odgovor:

Nezakonski oče je že po postavi dolžen skrbeti za svojega otroka in je prav, če ga mati k temu tudi prisili. Ona se naj samo zgleda na sodniji in pove, da ima dotični — dedščino, pa bo dobila delež.

A. T. St. I.

Mramorji in kdo ve kake živali še mi izpodjedo povrtnino, kaj naj napravim?

Odgovor:

Prečistite zemljo: 40 ja, preorjite jo, prekopajte v jeseni, da spravite živalice na plan in jih pobijte.

F. P. v S.

V svoji hiši bi rad imel gostilno in če sestra dobi osebno pravico. Kaj naj napravim?

Odgovor:

Za gostilniško obrt je treba prositi na srezkega načelnika. Tam boste tudi dobili podatke, ki so potrebni, da sestra dobi osebno pravico. Če pa bo občina proti, bo težko šlo. Sicer pa: gostilna danes ni nikak kšeft.

Ž. J. v K.

Na tečaj za precepljenje šmarnice ne morem, opišite mi ga na kratko.

Januš Golec:

Guzaj.

28

Nato našteva imena Šentjurčanov, ki so ga dolžili, da jih je okradel, a jih ni. Na te pošilja v pismu vse gromske strele. Posebno preklinja nekega Žandla, Krofliča in Sireca, katerega imenuje, da je trški bik. Ta Sirec bi rad vtaknil Guzaja na vsak način zopet v ječo, ker hoče zaslužiti Judežev denar in piti na Guzajevo kožo. In ravno Sirecu obeta in prisega, da mu bo posvetil na njegovem lastnem domu na nos skozi okno s tako, ki ima dve luknji. Sireca tudi dolži, da je on zakrivil, da so prišli Guzajevega očeta pri Sv. Ani, ga odgnali na sodišče in ga tamkaj obsodili po nedolžnem.

Maščevanje obljublja v prvem pismu tudi šentjurskemu doklorju, ki nanj ščuje ter pošilja žandarje. Naštevajo še imena vseh onih šentjurčanov, ki so baje zakrivil, da je zašel na kriva

pota, tem se mora osvetiti in jih poslati v grob. Vsem drugim ne bo storil nič žalega. Osobito so lahko brez vsake bojazni ženske ter otroci. Obširno opisuje, kako vodi za nos žandarje, ki stikajo za njim povsod, le tamkaj ne, kjer se nahaja v resnici. V Gradec in na Dunaj se vozi ter zapravlja denar, ki ga je nagrabil iz vreč skopuhov in ljudskih pijavk.

Za tem sledi njegova izpoved o popolnem brezverstvu in preko ene cele pole zmerja duhovnike, katere bi on vse povesel, ako bi mogel. Ravno v tem delu pisma je nagromadenih toliko tolovajsko in peklensko surovih psovk, kakor jih je redko slišati, nikdar ne čitati. Ko je izlil žolč preko duhovščine, se zopet loti žandarjev. Glede teh piše, da bi naj solnce otemnelo, zemlja bi se naj zdrobila v prah in ob takih prizorih bi naj poginili orožniki z vsemi oderuhi in debeluhmi vred. Ob koncu prvega pisma še pravi, da je pisal glede žandarjev do samega cesarja, pa so pismo prestregli in je na okrožnem sodišču v Celju. Zagotavlja, da bo pisal drugega na 15 polah, se peljal z njim na Dunaj in ga oddal tam-

Polno klasje.

Kmet je šel s svojim sinčkom na polje, da bi videl, če je pšenica že zrela.

»Oče, je vprašal deček, »kako je to, da se nekateri klasi tako lepo globoko pripogibajo k tlom, drugi pa stoje tako ravno? Ti isti ravni so gotovo boljši in več vredni.«

Oče je odtrgal nekoliko klasov in je rekel:

»Glej tale klas, ki se je tako pripognil! Poln je najlepših zrn. Ta pa, ki je stal neka-ko ponosno kvišku, je prazen.«

Kdor se preveč povzdiguje, prazno glavo oznanjuje. K. Šmid.

Odgovor:

Na kratko se to ne da povedati, še manj pa potom »Slovenskega Gospodarja« pokazati, — kar je glavno. Predlagajte občin, da se vrši tečaj v vaši občini ali v bližini kje.

J. Š. v Š.

Sosed je tik moje meje posadil smreke. Ali sme? — Zajec mi je celo njivo fižola pojedel, kdo povrne škodo?

Odgovor:

Sosed sme na svojem saditi smreke. — Glede zajca in škode se pritožite pri lovskem najemniku, da vam škodo povrne. Škodo je treba po občini ali po sodnem cenilcu ugotoviti.

P. I. v B.

Delal sem že v Jugoslaviji orožne vaje in sedaj naj plačam še vojnico, ali je to prav?

Odgovor:

To je pomoč. Na orožne vaje hodijo le potrjeni in ti vojnice ne plačujejo. Pritožite se na davčno oblast.

Ig. H. v H.

Kje dobim ribolovni list in koliko takso plačam?

Odgovor:

Pojdite na srezko načelstvo, tam vam bodo dali list in predpisali takso.

Str. Hl. v Sv. J.

Materi dajem prevžitek 35 kg mesa. Ker ga nimam, ga jim plačam. Plačam pa tako, kakor mesarji plačujejo kmetom. Mati pa zahteva, kakor ga mesarji prodajajo. Ali ima prav?

Odgovor:

Seveda ima prav. Ona ima pravico zahtevati 35 kg mesa Tega dobi le od mesarja in vi ji morate plačati po ceni, kakor ga mesarji prodajajo.

H. K. v V.

Imel sem cerkveno njivo v najemu, sedaj pa jo je lastnik dal drugemu čeprav sem hotel večjo najemnino plačati. Ali lahko to izsilim s tožbo ali drugače?

Odgovor:

Izsiliti se to ne da. Lastnik da lahko svojo njivo v najem, komur hoče.

L. J. v C.

Silno sem zadolžen, pa davkov ne morem plačati, ali je mogoče prositi za znižanje?

Odgovor:

Znižal se vam davek ne bo, če je pravilno zaračunan, pač pa lahko prosite davčno upravo, da se vam dovoli plačevati v obrokih.

K. P. v Ž.

Ali mi banovina kaj pomaga, če hočem zboljšati svoj travnik?

Odgovor:

Prosite lahko, morda bo kaj, pa veliko jih je že prosilo, toda tudi tam ni denarja!

I. B. v P.

Ali sem dolžan plačati vojnico, ko pa imam »Vojničku ispravu« in sem bil vojak?

Odgovor:

Niste dolžni, ker jo plačuje samo oni, ki je spoznan za nesposobnega. Pojdite na davčno upravo in jim pokažite svoje dokumente.

P. R. M. M.

Prodal sem tremi meseci kravo, ki je bila zdrava in je sedaj kupcu povrgla zdravo tele. Krava pa sedaj ne je. Ali jo moram vzeti nazaj?

Odgovor:

Ne.

K. S. v L.

Kako dobim pravico ubogih, če tožim?

Odgovor:

Zahtevajte na občini ubožno spričevalo in s tistim se zglasite na sodniji.

J. P. v Tr. v.

Meni so kulukarji napravili veliko škodo, ker so jarek po mojem prestavili. Ali se zoper občino lahko pritožim?

Odgovor:

Zoper občino se lahko pritožite na srezkega načelnika. Pazite pa, da bo vse resnično in da lahko s pričamo dokazete!

P. G. v Sv. J.

Ali mi kdo lahko prepove voziti s traktorjem po cesti?

Odgovor:

Samo po svoji zemlji lahko prepove. Če pa je po njegovem pot in jo vi uporabljate nad 30 let, lahko vozite tudi s traktorjem. Ako pa ste se drugače dogovorili in kaj podpisali, potem pa seveda dogovor drži, ki ga je pooblaščenec podpisal.

*

Pranje.

Lepo trpežno perilo je ponos vsake gospodinje. Že kot deklica si spravlja bodoča skrbna gospodinja perilo in le pomislimo na naše matere, kako pridno so sevale lan, trle in predle predivo, da so pripravile balo svojim hčerkam. Dandanes le malokatera gospodinja zna sukati kolovrat, ker se platno in tkanine sploh kupijo v trgovini.

Že pri nakupu je v prvi vrsti gledati na to, da se kupi le dobro trpežno blago, čeprav bo za nekaj dinarjev dražje. Slabo blago se tudi ne pere dobro in tako ni gospodinja prav ničesar prihranila, ampak ima vedno cunjasto in luknjavo perilo. S perilom pa mora znati pri pranju prav ravnati.

Umazano perilo hranimo na zračnem prostoru najbolje v podstrešju v lesenem zaboju ali v pleteni košari. Vlažno perilo se mora najprej posušiti, ker bi sicer dobilo plesnive madeže. Nikdar ne smemo hraniti umazano perilo v stanovanjskem prostoru.

Predpriprava za pranje je ta, da si damo posode za pranje v red ter si preskrbimo potrebno milo in lug. Perilo razdelimo, in sicer na belo, barvasto

Tako izgleda terpentinovo milo

„GAZELA“

ki ga danes z uspehom uporabljajo na stotisoče gospodinje!

Sreča in nesreča.

Sreča in Nesreča sta hodili po svetu, prva zdrava in rdečih lic, oblečena v belo obleko, druga pa bleda in upadla, zavita v črn plašč.

Ko hodita tako po cesti, zagledata konja in voz. Konj se je splašil, ne vem, ali radi njiju, ali drugače, ter se spustil v divji beg napram ženama. Nesreča se prestraši in zakliče: »Joj nama, pohodil naju bo!« Nato skoči ter se skrije v jarek kraj ceste. Sreča pa je mirno sedla sredi ceste na tla. Pribesneli konj, prestraši se bele žene, skoči v stran in se zvrne na Nesrečo. Ta začne kričati: »Joj, Sreča! Voz se je zlomil haš

kaj, da bo prišlo sigurno na pristojno mesto. Zandarji ga še bodo pomnili, kakor hitro se bo izvežbal popolnoma v črni umetnosti, na katero se že razume, a hoče postati mojster.

Prvo pismo je sklenil s: Srečno, z Bogom!

Drugo Guzajevo pismo je veliko krajše od prvega in brez naslova. Začne popisovati, kako so razpisale oblasti na njegovo glavo 150 gld. Zmerja oblast, ker ga je ožigosala kot razbojnika, to on ni, ker še ni pričakal nobenega obcesti in ga oropal. Trdi, da je od Vseh svetnikov do tedaj, ko to piše, obiskal samo dva ptiča in ju oskubil nekoliko. Oba sta bila še dokaj pernata, ju ni oropal, ampak okradel na tihem. Zjutraj sta šele spogrešila denarno perje, a tedaj je bil on že v bližini Maribora.

Na Jezercih (med župnijama: Slivnica in Dobje) so ga dolžili, da je napravil »falš kontrokt«, a ni. Kačerjeva Mica na Jezercih ni boljšega vredna nego »falš kontrokt«, ker njena kočja je Guzajeva last in on bi tisto Mico razsekjal na drobne kosce radi nezvestobe, ako se kje srečata. Na dušo in smrt se zaklinja, da ni bil

v fari Dobje že celih 18 let in najmanj pa v tistih prokletih Jezercih, katere naj ubije gromska strela. Jezerc ne bo videl nikdar več. Nikoli pa si ne bo oskrnil oči s pogledom na tisto proketo suho Mico, ki mu je tolikanj prisegala zvestobo, a ga je v istini prevarila po babje.

Drugo pismo sklepa z željo, da bi živel rad tako dolgo, da bi gledal pred seboj celo vojaško kompanijo in bi se poskusil s pravim sovražnikom. Glede poveljevanja se ne boji on nobenega avstrijskega stotnika, še obersta ne!

To pismo zaključuje žalostinka na uboge kmete, katere odira gosposka z davki in vendar živi ne morejo pod zemljo. Gosposka si sama redi sovražnike in ravno ti jo bodo ugonobili. Siromak je prisiljen, da krade in ropa. Eni imajo polne mize najboljših jedi, druga reva se spravi spat s težčim želodcem.

Drugo pismo konča brez pozdrava.

Tretje pismo je naslovljeno: »Dragi vsi moji prijatelji!« Tem svojim prijateljem, katerih je dosti in ki pravijo, da on ni kriv vsega, česar ga dolžijo, prav imajo in on jim zagotavlja, da